

La tria per Andreu Loncà

DIAMANT EN BRUT

Dut per l'eufòria amanida amb optimisme, m'abelliria sarparr novel·les potents a les lleixes de les llibreries i només hi trobo esbossos opacs. A vegades com a lector crític, m'atanso amb l'esperit atent, rendit abans de començar, a les qualitats que pressuposo en una novel·la nova com ara "Rius paral·lels", roman interessant pels qui hem llegit i estimem Màrius Torres, però que acaba resultant infeliçment malgirbat.

I això no obstant, Jordi Estrada sap copsar molt bé que el sanatori antituberculós de Puig d'Olena rebotit de malalts, entre els quals hi ha un poeta lleidatà desconegut és un espai narratiu magnífic: clos, simbòlic, bullent de vida. "La muntanya màgica" et ve a la memòria, però també els records de Josep Maria Castellet, que hi romangué un temps, i en recorda encara l'esperit de Màrius. És un espai estàtic en què la lectura i la contemplació poden ser un excel·lent material per escriure uns personatges

de per si novel·lescos: metges i pacients en un illot, després d'una guerra atroç.

També olora molt bé que l'any 1942 és un bon any per situar la novel·la. Li falta la grandesa de col·locar aquell sanatori en el mapa general d'Europa: el creixement bèl·lic del Tercer Reich i la imminent entrada dels EUA en la Guerra. Certament copsa molt bé dues tensions: l'aparició del doctor falangista que escorcolla per trobar els desafectes al nou règim franquista mentre el poeta s'amaga discretament a la seua cambra i l'amor del poeta tuberculós i la malalta de Girona, anomenada Mercè Figueres, la Mahalta del poeta, amb l'espionatge d'un altre doctor que els fiscalitza, però li falta el talent per expressar-ho de forma universal, intensa, profunda. La novel·la de Jordi Estrada és un diamant en brut. Un diamant que s'hauria de polir amb molta cura, però diamant al capdavant. Tanmateix, l'estil li falla: l'emoció és absent, els enfarfegaments el confonen i, en general, no acaba de fer visibles els

LLIBRES.

Títol: Rius paral·lels

Autor: Jordi Estrada

Editorial: Editorial l'Albí

Any: 2010

personatges, les accions i la completesa de la novel·la. Per nosaltres, és una llàstima: ens hauria anat molt bé una bella novel·la sobre Màrius Torres. Ens haurem de conformar amb les idees i intuïcions de Jordi Estrada que potser algun altre cineasta podrà esprémer d'una forma més universal: la novel·la m'ha semblat una excel·lent base per a un bon biopic. Alguna TV pública s'hi anima?